

den Understøttelse af Staten, som Grundloven hjemler. Forholdet forekommer mig at være baade omfattende og betydningsfuldt; det er derfor mit Haab, at det vil blive underkastet en indgaaende Behandling i det Udvalg, til hvilket Lovforslaget forhaabentlig bliver henvist.

K. M. Klausen: Det er kun paa et Par mindre væsentlige Punkter, at dette Forslag adskiller sig fra det Forslag, som var forelagt i Fjor angaaende samme Sag. I den ene Henseende er det gjort lidt strengere, end det var i Fjor. Det var nemlig saaledes, at de Beløb, der skulde afkræves, skulde afkræves i 4 Portioner, men i Aar skulde de afkræves paa en Gang. Det vil altsaa blive lidt vanskeligere at udrede dem for Folk, som ikke have mange Penge liggende. I den anden Henseende er der et lille Fremskridt fremfor, hvad der forelaa i Fjor. I Fjor var det saaledes, at Kjøbenhavns Kommune skulde ikke alene lade sig klippe taalmodigt, uden at dens Kommunalbestyrelse havde Lov at sige ja eller nej dertil, men den skulde endog bagefter betale for denne Klipping, idet den skulde betale de Udgifter, som vare forbundne med at faa disse Penge indsamlede. Det er altsaa i Aar blevet et lille Fremskridt her, idet Indkrævningen af denne Skat skal afholdes af Kirkeligningen. For øvrigt er det nemlig samme Forslag, som vi havde til Behandling her i Fjor, og jeg vil haabe, at Forslaget maa faa samme Skæbne i Aar, som det fik i Fjor, nemlig at der ingen Ting kom ud af det. Dette Forslag er nemlig efter min Overbevisning et stærkt Attentat paa Kjøbenhavns Kommunes Bevilingsret. Det er jo efter Forslaget saaledes, at det er Kirkebestyrelsen og Ministeren, som i Forening afgøre, hvor stort et Beløb de have Brug for. Kommunalbestyrelsen faar ikke noget med at dømme om, hvor meget eller hvor lidt der skal udskrives. Naar Kirkepatronatet og Ministeren ere blevne enige om denne Ting, gaar det først til Kommunalbestyrelsen. Sidder der saa en villig Kommunalbestyrelse, kunne de udskrive indtil et Beløb af $\frac{1}{5}$ pCt. af Indkomstskatten, hvilket vil sige ca. 180,000 à 200,000 Kr. om Aaret. Er det derimod en uvillig Kommunalbestyrelse, der ikke vil have noget med den Sag at gøre, saa kan man med Gevalt ved Hjælp af en kgl. Resolution tage ca. 100,000 Kr. ud af Skatteydernes Lommer her i Kjøbenhavn. Dette forekommer mig at være et overordentlig stærkt Indgreb i det kom-

munale Selvstyre her i Kjøbenhavn. Vi have tidligere haft Fæstningsbyggere, der gik omkring og rodede i Folks Lommer og toge der, hvad de havde Lyst til. Dem ere vi heldigvis foreløbig blevne kvit for, men at vi nu skulde have Kirkebyggere, der skulde gaa omkring paa samme Maade og tage Pengene ud af Kommunens Kasse eller af Borgernes Lommer, uden at Borgernes Raad har haft noget med den Sag at gøre, forekommer mig dog at være alt for galt. Jeg vil derfor haabe, at alle Venner i dette Ting af det kommunale Selvstyre og alle Venner af Kommunens Bevilingsret ville være behjælpelige med at faa undlivet dette Lovforslag, saaledes at det aldrig skal komme til at træde ud i Livet som Lov. For mig staar det saaledes: hellere ingen Lov end denne Lov. Vi kunne ogsaa meget godt undvære mere Lovgivning paa dette Omraade, idet vi saa kunde falde tilbage til Christian V.'s Danske Lov; den er dog ikke saa grisk, som dette Forslag vilde blive, hvis det skulde blive ophøjet til Lov. Jeg vil altsaa haabe, at dette aldrig maa ske, men at Lovforslaget maa faa samme Skæbne, som det fik i Fjor, nemlig at der ingen Ting kom ud af det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): De fremkomne Udtalelser give mig ikke Anledning til at sige ret meget. Naar det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) blev gjort gældende, at Stillingen var den, at Christian V.'s Danske Lov kun hjemlede Ret til at paaligne til Istandsættelser af Kirker, men at hvad der i øvrigt trængtes til, skulde skaffes til Veje ved frivillige Bidrag, skal jeg derom kun sige, at jeg ved jo meget godt, at den Opfattelse af Christian V.'s Danske Lov er bleven gjort gældende under Forhandlingerne i Rigsdagen i Fjor, men jeg ved ogsaa saare vel, at den modsatte Betragtning blev gjort gældende af andre lige saa kyndige Jurister, som hævdede, at efter Christian V.'s Danske Lov var det berettiget at følge den Fremgangsmaade, man hidtil har fulgt. Da jeg ikke selv er Jurist, vil jeg ikke opkaste mig til Dommer om dette Spørgsmaal, men foreløbig agter jeg rigtignok ikke at bøje mig for den Fortolkning af Christian V.'s Danske Lov, som her er gjort gældende. Hvis Forholdet bliver det, at man ikke vil modtage nogen Lov, ser jeg ikke rettere, end at vi maa falde tilbage til det, der har været Praksis, lige til Loven af 1888 blev vedtagen. Det kan man selvfølgelig ogsaa,